

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ע.

אמר לה מופר ליכי למחר מהו. דהא קיימיה לנדריה היום דכיון דלאמר מופר ליכי למחר אלמא דזהאי יומא דשמע זיה יהי נדר (ב) וקויו קיימיה וכו' לא מני מיפר לה: **או דלמא כיון דלא** [אמר (א) ומופר ליכי בהדי קיים ליכי מהיום דשמע לה קאמר דתהיו מופר:

אם סמאל לומר כיון דקיימו היום.

ולא חיילא הפרה עד למחר אלמא דזהאי יומא דשמע ינחא ליה דלקיים וכמאן דאיתיה לקיים דמי דקיימו צדיים ולא הוי הפרה כלל: **אמר לה קיים ליכי שעה.** אחת מהו: **או דלמא הא לא אמר לה.** מופר ליכי לאחר שעה אחת: **אם סמאל לומר.** דמהיו קיום הואיל ולא אמר לה: **מיהו אמר לה.** מופר ליכי לאחר שעה מהו: **מי אמרינן כיון.** דלמא לה קיים ליכי שעה אחת דקיימו לעולם וסוז אינו מיפר או דלמא כיון דכוליה יומא דשמע זיה נדרה צר הקמה והפרה הוא שחם לא קיימו צשמרית וקיימו צערבית הוי מקיים וכן אם לא הפירו צשמרית והפירו צערבית הוי מופר דכל היום כשר להפרת נדרים וכי הדר ואמר מופר ליכי ליהוי מופר: **ושמע צעלה ואמר ואני.** כלומר ואני אהיה נמי כמותך כיון דאמר הכי אינו יכול להפר נזירות אשמו: **ואמאי נימא דהאי דאמר ואני אפשיה הוא דאמר.** דליהוי מור: **אכל הריני נזירה דילה.** דקאמרה איהי לפתע אחת: **קיימיה.** צעל משום לתפוסיה: **אחתי:** דלידיה: **אכל לאחר שעה.** דכבר חל נזירות עילויה: **אי צעני למפרייה.** אמאי אינו יכול להפר אלא כיון דקיימו משום לתפוסיה זה נזירות ידידיה קיימו. והכא נמי צנדרים כיון דקיים שעה אחת קיים לעולם וסוז לא מני מיפר: **לא.** מהכא ליכא למשמע מינה (א) טעמא דאינו יכול להפר דקצב כל ואני

"את"ל הא לא אמר לה אמר לה מופר ליכי למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא אמר לה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר דואם תמצא לומר אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן דאיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה דאם תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה דמאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהגני ת"ש הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני אין יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר אבל הריני נזירה דילה (ב) דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום דכיון דקיימו קיימו לא קסבר וכל ואני כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: **בתני** ימת האב לא נתרוקנה רשות לבעל ימת האב מכח הבעל רשות לאב בזה יפה כח הבעל מכח האב בדרב אחר יפה כח הבעל מכח האב דשהבעל מפר בבגד והאב אינו מפר בבגד: **גמ'** מאי טעמא דאמר קרא ובעוריה בית אביה מת הבעל נתרוקנה רשות לאב מגלן אמר רבה דאמר קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה מקיש

ואם סמאל לומר הא לא אמר לה. מהאי לינחא משמע דלילו אמר קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר פשיטא ליה דמהני וצתה הכי משמע דלא מהני דהדר צעי מופר ליכי למחר מהו וכו' או דלמא כיון דלא אמר קיים ליכי היום כי אמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר אלמא פשיטא ליה לרצה דלילו אמר לה קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר לא מהני וקיינן אהדדי אלא דרצה בצולוהו גוויי מספקא ליה וכי קאמר את"ל הא לא קאמר לה לינחא [קטיע] נקט ואין הכי נמי דצעי למימר את"ל הא לא אמר לה ולא עוד אלא דאפי' אמר לא מהני: **אם סמאל לומר כיון דקיימיה היום למחר כמאן דאיתיה דמי.** משום דכיון דלמחר מופר ליכי למחר מכיל דלוקמיה היום וכיון דלוקמיה היום למחר כמאן דאיתיה דמי דמחר אינו זמן הפרה: **קיים ליכי שעה מהו.** דלא דמי שעה ואחר שעה ליום ומחר משום דהכא כוליה יומא צר הפרה הוא: **ואמר ואני אין יכול להפר.** דכיון דאמר ואני שסתפס צנזירותה גלי אדעמייה דיתחא ליה וה"ל כאליו חוקמיה לנזירותה ומש"ה אינו יכול להפר. ואמאי נימא ואני דלמחר הוא על נפשיה דהוי נזיר כלומר דעמייה שיהא הוא נזיר ומשום הכי אתפס צנזירותה אכל נזירות דילה נהי דעל כרחיק שעה אחת קיימיה דאי לא היכי מתפס ציה לאחר שעה אי צעי ליפר אם איתא דני אמר קיים ליכי שעה ומופר ליכי לאחר שעה מהני דודאי אי מהני לא שנה כי אמר הכי צצת אחת א"י דלמחר קיים ליכי שעה ולאחר מיכן אמר מופר ליכי אלא ודאי מנש"ה אמר דאינו יכול להפר משום דכיון דקיימו קיימו: **ודחינן מהא לא תפשוט דהאי"ג דלאחר שעה**

מני מיפר אלא דקצב דכיון דאמר ואני סתמא כמאן דלמחר קיים ליכי לעולם דמי ולא אפשטא ולחומרם הלכך לא הויא הפרה: **בתני** מה האב לא נתרוקנה רשות לבעל דאין הבעל מופר אלא מיפר בצגרי. צגרי' מפרש: **גמ'** מאי טעמא דאמר קרא צנעוריה צים אציה. מאי טעמא לא נתרוקנה רשות לבעל כמו לאב. והיינו דלמחר הכא מאי טעמא ולקמן בצמוך גבי מת הבעל נתרוקנה רשות לאב צעני מונלן: **צנעוריה צים אציה.** משמע אע"ג דלימיה לאב אכתי איתיה בית אציה: **ואם היו סהיה לאיש.** לעיל מיניה כתיב הפרה דאב וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש שתי הויות צמשמע: **מקיש** מרוקנה רשות לבעל אמאי לא גמרי' צעל מאכ דררתי' צסמוך דמרוקנה רשות לאב מואם כמי' צעל מאכ וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש:

מקיש מרוקנה רשות לבעל אמאי לא גמרי' צעל מאכ דררתי' צסמוך דמרוקנה רשות לאב מואם כמי' צעל מאכ וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש:

(א) מיר כ"ג (ב) עיל סת: לקמן ע"ב: (א) ומכר לעיל סת. וסם איתא רנא, (ד) צבמדב ל,)

תורה אור השלם

- 1. אלה החקים אשר צדק יאת משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בניצוק בית אביו: במדבר ל ז
- 2. ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מוצא שפתיה אשר אסורה על נפשה: במדבר ל ז

הגהות הב"ח

- (א) גמ' הריני נזירה דילה שעה כל"ל ואזכר דנמנח: (ב) רש"י דיה אמר לה וכו' וקיימיה וכוין דקיימיה תו לא מני: (ג) ד"ה או דלמא כיון דלא אמר קיים ליכי היום בהדי מופר ליכי למחר מהיום דשמע: (ד) ד"ה ואם תמצא לומר דלא קיימיה תום כלומר כיון חיילא: (ה) ד"ה לא מהכא וכי דטעמא דלית:

פרוש הרא"ש

את"ל הא לא אמר. ולעולם לא איתנה ליה ממוך הכלל: אמר מופר ליכי [למחר] מהו מי אמרינן? מקדמא מופר ליכי למחר כמאן דאמר קיים היום דמי דלא סת כן אמאי למחר: או דלמא. כיון דלא אמר צפיוש קיים ליכי היום לא דייק ליה ממלל דבי אמר מופר ליכי למחר כאלו אמר קיים ליכי היום: קיים ליכי שעה אחת מהו מי אמרינן דהו כאלו אמר שעה יתיה קיים ואח"כ יהיה מופר: או דלמא. סף צעל נמי לא אמרי הפרה מתוך הכלל: היכא דקאמר קיים ליכי שעה ומופר ליכי אחר שעה מי אמרינן כיון דקיימו שעה מקיים הוא לעולם: או דלמא. כיון דכליה יומא צר הקמה ובר הפרה הוא כל היום צצמותו להפר ולקיים הלכך לא הוי קיים אלא אם לא שקיימו יום ולא אם אמר לה קיים ליכי שעה דהא כתיב ליכי שעה פשיטא דשוז אישא קיימו דמיד שקיימו הוא מקיים לעולם ודוקא לשמיה הוא צדעיקן יוים שלם אכל אם אמר צפיוש קיים ליכי שעה אחר שעתה השעה יכול להפר שלל היום הוא צצמותו לקיים ולהפר: ת"ש. דלם קיימו שעה אחת שוז אינו יכול להפר: הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני. כלומר ובס אני נזיר: אינו יכול להפר. דכיון דאמר ואני גלי דעמייה דיתחא ליה צמאי דנדרה והו קיום כאלו אמר לה יפה עשית דמק נדעמתינן דהו קיום: ואמאי נימא ואמר קרא ובעוריה בית אביה מת הבעל נתרוקנה רשות לאב מגלן אמר רבה דאמר קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה מקיש

מז א מיי פ"ג מהל' מדיס הל' כב סמג לאוין רנצ טו"ע י"ד סימן רלז סעיף מה: י"ב מיי שם טו"ע שם סעיף מו: י"ה ג מיי שם טו"ע שם סעיף מו: י"ד ד מיי שם טו"ע שם סעיף מה: כ ה מיי שם הל' א [כי] טו"ע שם סעיף כ: ז מיי פ"ח מהל' מדיס הל' י סמג לאוין רנצ טו"ע י"ד סימן רלז סעיף מו: כב ז מיי שם טו"ע שם סעיף יא: כג ז מיי שם הל' ח טו"ע שם סעיף ב: כד י מיי שם הל' ז טו"ע שם סעיף ח:

תוספות

מבאן השלמת התוספות בכתב די שנבצא דרפ"ע ע"א עד ע"ב ע"א א"ל אה קיים ליכי שעה אחת מי אמרינן כמאן דא' מופר לאחר שעה דמי. דהכי משמע לשונו שעה אחת מי מקיים אכל אחר שעה מופר: ואת"ל דלא הוי הפרה מציון לשונו: דהכי משמע לשונו שעה אחת מי מקיים: כי א' לא מופר ליכי אחר שעה [בהני] ולא דמי להא' דלעיל דלא מהני כשא' קיים היום, משום דלמחר לא הוי צר הפרה: ת"ש האשה שנדרה בנידר בו' אינו אחר. ומקום תמלולה פ' מי שז' הריני נזיר ושמע חכרו (מיר כא): דבעל מניו גיז ונדין הוא לזיבר לה והוא ליספר ועטמא דלא מני מפר כיון דלא' ואני מני' קיים ליכי דמי, ולכך כהא נהי [דמתין] [דמואלין] דא' קיימי דילמא דשעה אחת קאמר, כלומר היה לנו לומר דה"ק קיים ליכי שעה אחת, וא"כ לאחר שעה מני מפר: לא קסבר. כל ואני כמאן דא' קיים ליכי לעולם דמי: מהני' מת האב בו' בזה יפה כח האב: שהבעל מפר בבגד. סקי' צגרי' דמרוקנה יפר שגגרה העלל לחויה יפר ולא האב: מ"ש. לא נתרוקנה רשות לאב מואם כמי' צעל מאכ וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש:

מקיש מרוקנה רשות לבעל אמאי לא גמרי' צעל מאכ דררתי' צסמוך דמרוקנה רשות לאב מואם כמי' צעל מאכ וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש:

כאלו אמר לה יפה עשית דמק נדעמתינן דהו קיום: ואמאי נימא ואמר קרא ובעוריה בית אביה מת הבעל נתרוקנה רשות לאב מגלן אמר רבה דאמר קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה מקיש